— FOTBAL —

PENTRU DINAMO, TURNEUL DIN AMERICA DE SUD FACE PARTE DINTR-UN AMPLU PLAN DE PREGĂTIRE

● Valoarea echipei trebuie ridicată la nivelul internațional ● Plan de pregătire pe trei ani ● Revine Traian Ionescu pe prima scenă a fotbalului românesc? ● Turneul din America de Sud într-o viziune mai largă ● Sandu Gabriel a primit dezlegarea pentru Dinamo

Pentru liderul campionatului diviziei A, vacanța e, desigur, plăcută. Echipa cu lotul, poate, cel mai valoros, a reușit, în sfîrșit, să ocupe în clasament poziția care de atîta vreme a constituit obiectivul ei principal pe plan intern. La capătul a 15 etape, valoarea, talentul și experiența competițională dobîndite în ultimii ani de Dinu, Dumitrache, Radu Nunweiller sau Deleanu au fost materializate în comportări onorabile și încununate de acest simbolic titlu — „campioană de toamnă".

Totuși, în aceste zile aparent calme, la Dinamo există preocupări pentru îmbunătățirea activității fotbaliștilor de aici. Recunoscînd realizările din campionatul actual, n-au fost omise nici carențele manifestate în joc, asupra cărora se va insista cu precădere în perioada ce va urma. S-a plecat de la un adevăr recunoscut de toată lumea: **Dinamo e lider, s-a impus pe plan intern, dar comportarea sa pe plan internațional, avînd ca argumente jocul și rezultatele realizate în fața lui Liverpool, au fost sub nivelul cerințelor.**

Plecînd de la această realitate, conducerea clubului și a secției de fotbal au întocmit un plan de acțiune — pe o perioadă de trei ani — al cărui obiectiv final îl constituie ridicarea valorii echipei la nivel european, în dorința de a face din Dinamo o formație capabilă să reprezinte cu demnitate fotbalul românesc pe tărîm internațional.

Mai concret, ce s-a stabilit în acest sens? Din discuția avută cu VALERIU BUZEA — **președintele clubului Dinamo,** și ION NAE — **vicepreședinte,** am aflat că se preconizează o acțiune mai largă de depistare și pregătire a jucătorilor, începînd de la grupele de copii și ajungînd la prima formație.

— Ne-am propus un plan complex. Singuri, însă — ne spunea V. Buzea — nu vom putea ajunge să ne îndeplinim obiectivele. Iată de ce, la baza planului întocmit, care nu exclude măsurile organizatorice interne, stă realizarea unor relații de colaborare cu două formații din divizia B, printre care Metalul București, unde să poată fi rodați jucători cu perspective certe de a îmbrăca tricoul primei noastre echipe. Se simte nevoia unui cadru organizatoric mai larg pentru creșterea elementelor proprii. Vom mări efectivele tuturor loturilor, la copii, juniori și tineret, la conducerea cărora vor fi încadrați tehnicieni recrutați dintre foștii jucători ai clubului Dinamo. Tot ce se face pe plan organizatoric va fi condiționat de promovarea anuală, la noi sau la cele două echipe din divizia B, de care aminteam, măcar a unui junior. Urmărim îmbunătățirea sistemului de pregătire fizică, de refacere după efort, sub controlul clubului și cu aportul unor cadre de specialitate, antrenori și medici. Se va mări numărul de antrenamente, chiar și la echipa de tineret. S-a propus introducerea înotului ca mijloc de îmbunătățire a pregătirii fizice, avîndu-se la bază experiența și rezultatele dobîndite în cadrul secției de caiac-canoe.

— Ce se va întreprinde pe plan tehnic?

— Sub acest aspect, se vor lua măsuri pentru realizarea unei strînse colaborări cu două formații prestigioase de peste hotare, cu care să se acționeze în privința pregătirii, a schimbului de experiență.

Ce ne-am propus nu e o treabă ușoară. De aceea, ne-am gîndit să unificăm forțele de care clubul dispune în materie de fotbal. Se conturează realizarea în scurt timp a unui cuplu de antrenori Traian Ionescu — Nicușor. Primul, cunoscut de toată lumea fotbalistică, are merite în cucerirea titlurilor de campioană de către Dinamo, a dovedit excelente calități în depistarea elementelor de perspectivă, exemplele lui Dumitrache, Dinu, Moldovan, Doru Popescu fiind grăitoare în acest sens. El a realizat performanțe bune în perioada cît a lucrat în Turcia. Este un tehnician competent, are ochi, cum se spune, și idei. Ar fi păcat să rămînă în afara stadionului. Ar fi în detrimentul clubului și al fotbalului românesc. La rîndul său, Nicușor este un antrenor serios, s-a afirmat aici, la Dinamo, ca jucător și tehnician, a reușit să închege echipa din punct de vedere moral, și, de ce să n-o recunoaștem, are merite în obținerea locului întîi în clasament. Acești doi antrenori au păreri bune unul despre celălalt, se respectă reciproc. De aceea, timp de trei ani, ei vor răspunde de prima echipă și vor coordona întreaga activitate fotbalistică din cadrul clubului.

— Dinamo se află înaintea unui turneu în America de Sud. Cum e tratat evenimentul respectiv?

— Turneul în Peru, Ecuador și Brazilia face parte din programul de care v-am vorbit mai înainte. Va fi, desigur, dificil prin durată, prin călătoria lungă și problemele de adaptare la condițiile climaterice din America de Sud. El angajează și prestigiul echipei. Dinamo va juca în Brazilia, țara cu un fotbal atît de dezvoltat. Totuși, obiectivul principal al acestui turneu îl constituie pregătirea unui lot de 19 jucători, motiv pentru care am și stipulat în contract obligația impresarului de a asigura echipei terenuri pentru antrenamente și evitarea, pe cît posibil, a deplasărilor lungi. Pe lîngă toate acestea, tehnicienii noștri au datoria să pătrundă în tainele fotbalului brazilian, împrumutînd tot ce e bun, util și adaptabil la echipa noastră.

— Ce noutăți prezintă lotul dinamovist?

— Sub culorile lui Dinamo vor apare tinerii MOȚ, de la Unirea Alba Iulia, și căpitanul echipei naționale de juniori, SANDU GABRIEL, pentru care Metalul București ne-a dat dezlegarea.

C. ALEXE

---

5 minute cu Marin Bojin

„Laudele nu mi-au făcut un bun serviciu"

Acest tur de campionat, recent încheiat, a mai lansat cîteva nume. Dintre toate, cel al lui Marin Bojin a căpătat, parcă, rezonanțe aparte. Astăzi, cînd spui C.F.R. Timișoara, te gîndești automat la Marin Bojin, un jucător-simbol...

— Cred că fișa mea personală nu prezintă puncte de atracție. M-am născut la Orșova, la 24 august 1951, acolo am terminat liceul și tot acolo am învățat să bat mingea. Pe malul Dunării, am jucat pe maidane, ca orice copil, am făcut parte din echipa de pitici și juniori și am trezit ceva speranțe în divizia C la Unirea Orșova. M-a văzut un ceferist din Timișoara, Gheorghe Stana e numele dînsului, și m-a adus, în vară, pe Bega. Așa m-am trezit aproape fără să visez în divizia A.

— Și cum ți se pare viața în „înalta societate", după un tur de campionat?

— Viață grea, viață pretențioasă! Sincer să fiu, nu credeam să fac față. La 19 ani, însă, entuziasmul și ambiția te pot duce departe.

— O explicație sau o satisfacție?

— O explicație.

— Iar satisfacțiile lui Marin Bojin?

— Cele patru goluri înscrise și cel puțin de două ori atîtea pase bune date coechipierilor. Atît!

— Să înțeleg că insatisfacțiile au depășit cu mult clipele de bucurie?

— Răspunsul e obligatoriu?

— Cum crezi...

— ... Am înregistrat multe insatisfacții. Știu că n-am dat tot ce pot. Și nu întotdeauna am fost înțeles de coechipieri. A fost de ajuns să înscriu primul gol, ca să mă trezesc uneori... singur în teren. Nu vreau să cred că a fost vorba de egoism. Apoi, în numele sincerității, vă mărturisesc că laudele nu mi-au făcut un bun serviciu. Ele depășeau cu mult adevărata mea valoare, iar publicul a devenit pretențios, așteptînd de la mine o comportare pe măsura aprecierilor. Iar eu n-am decît cîteva luni în divizia A... Vreau să fac carieră, iubesc fotbalul, cu patimă, dar și cu rațiune.

— Pe ce post vrei să faci carieră și care este idolul tău?

— În divizia C am jucat vîrf retras. Aici, la C.F.R. Timișoara, vîrf avansat. Nu m-am acomodat încă întru totul cu acest loc, dar mă rodez de la meci la meci. Arătați-mi un vîrf din țară care să aibă alt idol decît Dumitrache.

— Dacă C.F.R. Timișoara retrogradează, la ce echipă ți-ai dori să joci?

— Nu mi-am dorit și nu-mi doresc decît ca „11"-le ceferist să nu cadă.

— Și dacă...

— Cînd mai există încă 15 etape, acest „și dacă" poate însemna: ȘI DACĂ C.F.R. TIMIȘOARA NU RETROGRADEAZĂ?! La vîrsta la care tineri ca mine fac poezii, eu mai sper ca C.F.R.-ul să nu cadă. În fotbal s-au văzut „minuni" și mai mari.

Mircea M. IONESCU

ÎN OBIECTIV: turul campionatului diviziei A (IV)

CARENȚELE DE PREGĂTIRE ATLETICĂ MINEAZĂ TACTICA ECHIPELOR NOASTRE

Iată-l pe Dinu, fundașul central care vine deseori în fața porții adverse, în zona lui Dumitrache. Aceste manevre tactice, deseori extrem de eficace, cer o excelentă pregătire atletică

Vorbim mereu despre înnoiri tactice. În fotbalul mondial fenomenul este real, el depășind în amplitudine ceea ce sugerează, de regulă, așezările moderne ale echipelor notate aritmetic 1—4—2—4, 1—4—3—3 etc. **În esență, de vreo 10—15 ani, tactica fotbalului a evoluat în sensul accentuării mișcării.** El a fost întotdeauna mișcare, dar trăsătura aceasta fundamentală s-a adîncit, devenind element de pregnanță. **În definitiv, toate manevrele omologate de fotbalul actual se bazează pe sporirea cantității și intensității mișcării, orientată de un sens.** Ce înseamnă, în fond, că tiparul posturilor clasice, canonizate de către W.M., a fost pulverizat? Înseamnă mai multă mișcare. Ce presupune adevărul recunoscut după 1950 că jucătorul trebuie să acționeze în funcție de imperativul fazei? Presupune mai multă mișcare. La ce obligă investirea fundașilor laterali cu funcții ofensive, la ce obligă pendularea înapoi a extremelor în fazele de apărare sau marcajul mai sever practicat aproape pretutindeni? La un spor de mișcare. Și demonstrația ar putea fi prelungită. **Mișcare mai amplă și mai rapidă, iată corespondentul tuturor inovațiilor tactice. Toate echipele de elită s-au aliniat la acest imperativ.**

După fiecare campionat mondial sau național, raportăm echipele noastre la factura de joc unanim acceptată. **Ne întrebăm ce-au asimilat ele din experiența formațiilor redutabile. Ne întrebăm, în momente de sinteză, în ce măsură evoluția lor conține elemente de tactică modernă.** Și, de regulă, găsim sau ni se pare că există expresii care arată că sîntem destul de aproape de strategia obligatorie în prezent. Știm că jocul echipei Rapid conține de cîțiva ani unele elemente notabile. Dinamo se recomandă și ea în unele partide printr-o apreciabilă circulație a jucătorilor. Și alte formații exprimă sporadic idei cu vogă în tactica fotbalului. **Dar nici după turul acestui campionat nu se poate argumenta că majoritatea echipelor din prima divizie au început să-și structureze jocul în jurul principalelor linii directoare ale fotbalului de certă calitate.** Chiar dacă se constată că unii jucători nu sînt chiar străini de ele. Din cînd în cînd se observă că sînt informați în privința lor. Le respectă în unele partide. Dar nu pe toate, nu constant și nu toți oamenii unei formații.

Părerea noastră este că se comite un act cel puțin parțial gratuit atunci cînd se radiografiază jocul principalelor noastre echipe de club și se descoperă numeroase elemente strategice, specifice formațiilor de elită. **Așa ceva nu există, sau dacă există unele dintre ele, acestea nu sînt stabile. Și nu e posibil altfel, pentru că deocamdată jocul echipelor noastre este grevat de prea puțină mișcare, de prea puțină și de prea lentă mișcare.** Din competițiile oficiale interclub de anul acesta am ieșit cum am ieșit, iar antrenorii și jucătorii s-au întors acasă și au recunoscut că pregătirea atletică a fotbalistului român este mediocră, prin comparație cu etalonul internațional. Or, pregătirea atletică este substratul capacității de a alerga mult și iute. **Neavînd pregătire atletică optimă, nu putem alerga cît și cum trebuie și dacă nu putem alerga 5—6 km într-un meci** (cu intensități, desigur, variabile), **nu vom reuși, implicit, nici să utilizăm tot evantaiul de manevre definitorii pentru tactica fotbalului modern.** Fiindcă toate acestea presupun un mare potențial de mișcare cvasi-continuă.

Observații ceva mai riguroase efectuate în ultima vreme vin să confirme carențele vizate. **Majoritatea jucătorilor din divizia națională, chiar și cei de la mijlocul terenului, care ar trebui să fie campionii deplasărilor în spațiul de joc, nu parcurg în 90 de minute decît 1 200—1 800 de metri.** E ridicol de puțin. Și atunci devine pretențios, bombastic, să afirmăm că în evoluția primelor 16 echipe ale țării abundă structuri din tactica actuală. **Zadarnic jucătorii au idee despre ele, ei nu le pot asimila profund și nu se conduc în conformitate cu ele, fiindcă aleargă puțin, și aleargă puțin fiindcă n-au capacitatea de efort necesară. Cine se deplasează astăzi pe teren 5—6 km în timpul unei partide nu face risipă de energie, ci efectuează travaliul strict obligatoriu pentru a dezvolta un joc complet și eficace, atunci cînd există și abilitatea tehnică fără de care nu se poate.** Pentru asemenea motive, echipele noastre sînt încă deficitare în plan tactic. Dacă la cît știu ele în prezent s-ar adăuga o mai mare disponibilitate pentru mișcare, credem că jocul lor ar cîștiga cîteva procente bune de eficacitate și spectaculozitate.

Cineva care nu cunoaște concretul situației ar fi înclinat să spună: **„bine, deci, foarte simplu, creștem în cîteva luni pregătirea fizică a jucătorilor și facem saltul".** În teorie, un asemenea raționament pare rezistent. În realitate — deși cele mai multe dintre laturile pregătirii atletice sînt perfectibile, într-un interval de timp rezonabil — lucrurile sînt ceva mai complicate în cazul jucătorilor noștri care înțeleg ușor, dar acceptă greu. Cu toate acestea, măsuri de corecție se impun. Capacitatea de efort a fotbaliștilor noștri trebuie sporită pentru a respecta corelațiile dintre pregătirea tactică și fizică. Altfel, vom continua să vedem ceea ce nu există sau există doar rudimentar, adică elemente de tactică modernă în jocul echipelor noastre din prima divizie.

Romulus BALABAN

---

carnet de vacanță

AL. NEAGU: „La 4 ianuarie voi spune prezent!"

O întîlnire cu oricare dintre fotbaliștii noștri fruntași constituie un binevenit și salvator „pămînt", strigat de pe catargul cel mai înalt al unei expediții jurnalistice, plecată după „ultimele noutăți". Un prilej (în cazul de față el se numește Neagu, cunoscutul internațional rapidist) pe care ziaristul nu are dreptul să-l lase să treacă pe lîngă el. Așadar:

— Ce faci Sandule?

— Tocmai mă gîndeam ce cadouri aș putea să cumpăr pentru ai mei, pentru soția mea și pentru fetița noastră, Mihaela, în vîrstă de 2 ani și opt luni.

— Și la ce concluzii ai ajuns?

— Nu știu, e foarte greu! Cred că am să le „scot" pe amîndouă în oraș, și o să alegem împreună.

— Ce-ți mai face piciorul?

— Mai bine, sînt în convalescență. Am avut, deși la prima vedere nu s-ar fi părut, un accident destul de complicat, care mi-a produs multe neplăceri. Cea mai mare dintre ele a fost aceea că nu am mai putut intra pe terenul de joc, alături de băieți, în ultimele 3 etape. Cred, fără falsă modestie, că aș fi putut aduce echipei un punct, două, în plus!

— Cum ți-ai pus în gînd să-ți petreci vacanța de iarnă?

— Din motivul cunoscut, vacanța mea a fost cu mult mai lungă decît a celorlalți jucători. Iar eu am socotit că, după un an extrem de încărcat, este de datoria mea să rămîn cît mai mult cu putință în sînul familiei.

Știi, a fost cea mai lungă vacanță pe care am avut-o de cînd joc fotbal — mai mult de o lună — dar și binevenită, după o perioadă foarte obositoare.

— Și după vacanță?

— Tratamentul este pe terminate și sper că voi putea spune, chiar la primul antrenament, în ziua de 4 ianuarie, *prezent*.

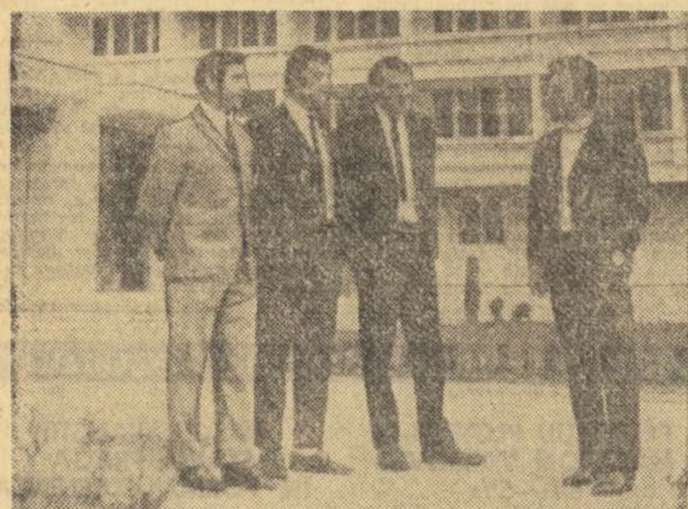
— Unde faci Revelionul Sandule?

— Acasă, cu ai mei. Cred că vor mai fi împreună cu noi, la întîmpinarea Noului An și alți cîțiva sportivi, printre care luptătorul *Ionescu*, de la Dinamo, și fotbalistul *Dinu Iordan* de la Progresul, un vechi prieten.

D. GRAUR

Discuție cu antrenorul I. BĂLĂNESCU despre Jiul și perspectivele sale

„Avem 13 puncte. Nu-i chiar așa de rău!"

Zile de relaxare pentru fotbaliștii „Jiului" din Petroșani... SANDU, GEORGESCU, TONCA și PERONESCU surprinși, la Herculane, de „obiectivul" fotoreporterului S. Bakci

Desigur, ne aflăm în plină vacanță fotbalistică. Acum ar trebui să vorbim — poate — despre alte lucruri. Dar, o discuție cu antrenorul *Ion Bălănescu* nu poate ocoli locul 13 ocupat de echipa sa la jumătatea campionatului.

— Cum de a ajuns Jiul aici, aproape de... lanterna roșie?

— Poate să vă mire răspunsul meu, dar trebuie să vă spun că locul ocupat este destul de aproape de posibilitățile actuale ale echipei. Puteam ocupa un loc mai bun. Am fi putut avea 15 sau 16 puncte și nu 13, dar...

— De ce oftați?

— A venit vorba de puncte și mi-am adus aminte în ce mod stupid am pierdut jocul cu U.T.A., cum am făcut egal tot acasă, cu Steaua. În min. 3 Libardi a ratat un penalty. Dar nu dau vina numai pe el. Toți jucătorii s-au comportat sub posibilitățile lor.

— E vorba cumva de o resemnare?

— Nicidecum. E o chestiune de realism. Altfel am putea face o socoteală simplă: 13+3 fac 16. Fără 3 puncte pierdute la Petroșani, unde eram? Apoi, să ne gîndim că ne-au tras în jos erorile individuale din apărare. Deveniserăm de pomină: 0—1, 0—1, 0—1 și tot așa. Era să spun și de unele arbitraje. Ce rost mai are? Totul a trecut. Avem 13 puncte. Nu-i chiar așa de rău. În retur, sperăm la mai mult.

— Ce vă fac băieții acum, tovarășe Bălănescu?

— Sînt în vacanță. Au nevoie de odihnă. O echipă cu 27 de ani media de vîrstă are nevoie de multă odihnă.

— Și unde-și petrec vacanța elevii dv.?

— Unii pe la familii. Cei mai mulți, însă, se află la Herculane și Băile Felix, la tratament. Printre ei, Peronescu, Georgescu, Sandu, Georgevici, Stocker, Donca.

— Cînd veți relua pregătirile?

— Am fixat reîntîlnirea la Petroșani, la 6 ianuarie. De atunci, va începe incursiunea Jiului spre o poziție mai bună în clasament.

Al. CONSTANTIN

La încheierea primei părți a campionatului

DETALII MAI PUȚIN CUNOSCUTE

S-au scris multe despre prima parte a campionatului diviziei A la fotbal 1970/71, fără ca această temă să poată fi considerată epuizată. Credem că ea va reuși să rămînă în atenția iubitorilor de fotbal din țara noastră cel puțin pînă la data de... 14 martie 1971, cînd se va disputa prima etapă a returului. Pînă atunci, iată cîteva detalii mai puțin cunoscute cititorilor noștri.

● Jucătorii care au apărut în toate meciurile cluburilor lor în turul diviziei A au fost: 8 la Steagul roșu (Adamache, Ivăncescu, Jenei, Olteanu, Rusu, Kadar, Balint, Györfi); 7 la S. C. Bacău (Ghiță, Nedelcu, Velicu, Pană, Florea, Băluță, Ene Daniel); 6 la Steaua (Suciu, Ciugarin, Vigu, Ștefănescu, Pantea, Dumitriu III), U.T.A. (Pojoni, Petescu, Domide, Sima, Axente, Fl. Dumitrescu) și Politehnica Iași (Ianul, Romilă, Incze IV, Cuperman, Marica, Lupulescu); 5 la Petrolul (Gruber, Mocanu, N. Ionescu, Cringașu, Dincuță); 4 la C.F.R. Cluj (Roman, Cojocaru, O. Ionescu, Petrescu), C.F.R. Timișoara (Mehedinți, Speriosu, Chimiuc, Bojin) și Progresul (Mândoiu, Grama, Beldeanu, Dudu Georgescu); 3 la „U" Cluj (Crețu, Cimpeanu, Uifăleanu), Farul (Antonescu, Tănase, Oprea), F. C. Argeș (Pigulea, Vlad, Jercan) și Jiul (Stan, Georgevici, I. Sandu); 2 la Dinamo București (Cheran și Nunweiller VI), Universitatea Craiova (V. Niculescu, Deselnicu); 1 la Rapid (Năsturescu). La multe echipe este vădită tendința spre permanentizarea loturilor, în vederea închegării unui schelet de bază mai consistent.

● „Bătrînii" au avut un rol însemnat și în această parte a campionatului. Un număr de 11 jucători activi fac parte din categoria celor cu cel puțin 200 de meciuri. În tur au „promovat" Jenei 214 (Steagul roșu), Codreanu 211 și Lupescu 200 (ambii Rapid). Lista celorlalți: Dridea I 263, Nunweiller III 251, Lereter 278, Petescu 252, Greavu 287, Cimpeanu 253, Badea 254, Raksi 242.

În prezent, avem în prima divizie 59 jucători cu cel puțin 200 de meciuri. Dintre aceștia, 20 au depășit și cifra de 250. Cele mai multe partide le au următorii:

296 : Pahonțu (1952—69, Petrolul)

287 : Capaș (1950—64, U.T.A.) și Greavu (1958—70, Rapid)

278 : Lereter (1958—70, Politehnica Timișoara și U.T.A.)

275 : I. Georgescu (1951—66, „U" Cluj).

Recordul lui Pahonțu ar putea fi periclitat deci, în primăvară, numai de Greavu...

Ținînd cont de debutul în divizia A, cei mai „vîrstnici" jucători ar fi Dridea I și Nunweiller III, înrolați în primul eșalon al fotbalului nostru în anul 1956. Îi urmează Greavu și Lereter, apăruți pe firmament în 1957.

● Mici jubilee, din păcate, neserbate: 275 de meciuri în divizia A — Lereter (28 nov., 2—0 cu Poli Iași); 250 — Petescu (6 dec., 3—0 cu Farul), Cimpeanu (28 nov., 0—2 cu Farul), Badea (15 nov., 2—1 cu C.F.R. Timișoara), Nunweiller III (9 dec., 2—1 cu „U" Cluj). 200 — Codreanu (6 sept., 1—0 cu Jiul), Jenei (30 august, 1—0 cu F.C. Argeș), Lupescu (12 dec., 2—2 cu Farul).

● S-au obținut 16 victorii în deplasare, performerele fiind: cu 3 victorii — Steagul roșu (la F.C. Argeș, Steaua și Iași). Urmează Dinamo București (la C.F.R. Cluj și C.F.R. Timișoara), Universitatea Craiova (la Timișoara și Arad), Politehnica Iași (la Dinamo Buc. și C.F.R. Cluj) cu cîte 2 victorii. O victorie au realizat Petrolul (la Progresul), Steaua (la Craiova), U.T.A. (la Jiul), Rapid (la Timișoara), F.C. Argeș (la Timișoara), C.F.R. Timișoara (la Progresul) și C.F.R. Cluj (tot la Timișoara). Echipele „U" Cluj, Jiul, S. C. Bacău, Progresul și Farul n-au reușit să realizeze vreo izbîndă în deplasare.

Lista echipelor rămase neînvinse pe teren propriu arată astfel:

S. C. Bacău: 15—0 goluri, 14 p (din 14 posibile, 100%).

„U" Cluj: 11—0 goluri, 13 p (din 14 posibile, 92%).

Petrolul: 16—3 goluri, 15 p (din 16 posibile, 93%).

Farul: 16—6 goluri, 15 p (din 16 posibile, 93%).

Steagul roșu: 5—1 goluri, 9 p (din 12 posibile, 75%).

Rapid: 9—5 goluri, 9 p (din 12 posibile, 75%).

Fr. MOISES
Rupea
